

Week 6 2004

Beste mensen

Winter zal het wel niet meer worden, jammer voor diegenen, waaronder ikzelf, die graag de schaatsen onder hadden gehad om de plassen te verkennen. Dit is de eerste schaatsloze winter sinds jaren en dat moet geen gewoonte gaan worden natuurlijk. Nu wachten we op een paar droge dagen, als dan de grond voldoende is opgedroogd om het gewicht van de trekkers te dragen kan de mest op het land gebracht worden door de loonwerker en het seizoen echt beginnen.

In de kas groeien ondertussen sla, raapstelen, pak-soy en koolrabi's rustig door, en oogsten we winterpostelein; bieten en knolselderij komen nog steeds uit de `kuil`.

En ook het bouwen gaat rustig door. Willem heeft zichzelf helaas tijdelijk buitenspel gezet door tegen een koevoet aan te lopen, maar Wytze en Reinder offerden een paar vrije dagen op waardoor de voortgang erin blijft. Zij gingen door toen regen en sneeuw zelfs de meest geharde bouwvakker de keet in zou jagen.

En dit alles door een groeiend aantal mensen gefinancierd!! Een bedrag tot nu toe van 13.500 euro is aan ons als renteloze lening toevertrouwd. De `investeerders`, zoals iemand zichzelf noemde, kunnen hun geld over 5 jaar verspreid, of ineens na 5 jaar terugkrijgen. Door onze hoge rentelasten was het heel moeilijk om van een op produktiegericht (voor de groothandel werkend) bedrijf om te schakelen naar een tuin met voornamelijk rechtstreekse contacten met de consument, u dus. Op deze manier kan het wel, de `Tuinkeuken` waar straks kookdemonstraties gegeven kunnen worden en groepen welkom zijn, vordert ondanks vervelende koevoeten en bamboewortels waar bijna niet door te komen zijn. Als u mee wilt investeren kunt u inlichtingen vragen bij de kassa.

Ook zijn we bezig met de oprichting van een Stichting waaraan schenkingen gedaan kunnen worden, en die op zoek gaat naar fondsen. Niet dat we daar van afhankelijk willen worden, het bedrijfsmatige staat voorop. Maar van de vele rondzwevende potjes mag er best eens hier geleegd worden, om deze plek te bewaren voor komende tijd, en te doen uitgroeien tot een ontmoetingsplek van mensen, planten en dier. Want kiempjes zijn er voldoende.

Dat is toch mooi gezegd vind ik zelf, daarom eindig ik nu met de vriendelijke groeten, namens allen, Sijmen.